

Okullarda Uygulanan Öğretim Programları Hakkında Velilerin Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Veda Yar YILDIRIM^a

^aMilli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

ÖZET

Okullar hazırlanmış öğretim programlarının uygulandığı eğitim-öğretim kurumlarıdır. Bu bağlamda araştırmanın amacı, öğretim programlarına veli algıları açısından değerlendirmektir. Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu çalışmada olgubilim deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, farklı mesleklerden oluşmuş en az üniversite mezunu çalışan öğrenci velilerinden oluşmaktadır. Veliler nitel araştırma geleneğine uygun ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. Araştırmada veriler araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formuyla elde edilmiştir. Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu çalışmada "içerik analizi" yapılmıştır ve nitel araştırma analizi programı MAXQDA-11 kullanılmıştır. Çalışma grubunda yer alan velilerin öğretim programlarına ilişkin görüşleri incelendiğinde özetle aşağıdaki başlıklar öne çıkmaktadır: Veliler okullarda uygulanan bir program olduğunun farkındadırlar. Veliler programın hafifletilmesini istemektedirler. Veliler uygulanan öğretim programları hakkında tam olarak bilgilendirilmemektedirler. Velilerle toplantılarda veya iletişim süreçlerinde öğretim programları hakkında görüş alış verişi olmamaktadır. Velilerin özledikleri, istedikleri program aslında hali hazırda uygulanan programdır. Ancak farkındalık oluşturulamamıştır. Veliler öğretim programlarına ilişkin kendi rollerini tam olarak tanımlayamamaktadır. Bu yüzden sürece müdahil olmaktan çekinmektedirler. Araştırmanın bu sonuçları dikkate alınarak aşağıdaki öneriler geliştirilebilir: Veli toplantılarında öğretim programları gündeme alınabilir. Öğretim programlarının uygulanmasında velilerin rolleri ve sorumlulukları hakkında bilgilendirme seminerleri yapılabilir.

MAKALE GEÇMİŞİ

Gönderim 26 Kasım 2017
Kabul 19 Aralık 2017

ANAHTAR KELİMELER

Öğretim Programı; Veli;
Yapılandırmacı Yaklaşım

Giriş

Okul ve aile toplumun temel bileşenleri, aynası sayılabilecek kurumlardır. Değişimin oldukça hızlı olduğu günümüzde toplumu değişime hazırlamak için okul ve ailenin değiştirilmesi gerekmektedir (Gülcan ve Taner, 2011). İçinde yaşanan topluma ayak uydurmak ve nesilleri geleceğe taşımak için okul aile dayanışması gerekmektedir. Her iki kurum da eğitim kavramının yaşadığı, uygulandığı yerlerdir. Birisi eğitimin formal biçimi, diğer informal biçimidir. Okul aile dayanışması, okul başarısının ön koşulu (Erdoğan ve Demirkasımoğlu, 2010), yaşam başarısının da gereğidir. Ailenin eğitim süreci içerisinde olması önemlidir. Çünkü eğitim açısından destekleyici bir tutum içinde bulunan ailelerden gelen çocukların okul başarıları daha yüksektir (Çelenk, 2003; Dam, 2008). Okul başarısı yaşam başarısını etkilemektedir (Glasser, 1999; Kasatura, 1991). Bu yüzden kaliteli bir eğitime ulaşmak için sağlıklı bir öğretmen-veli işbirliğine,

sağlıklı bir işbirliği için se tarafların birbirleriyle açık iletişim kurmalarına ihtiyaç duyulmaktadır (Erdoğan ve Demirkasimoğlu, 2010). Aileler, yasal açıdan okulların etkili ilişkiler kurmak zorunda oldukları en yakın sosyal çevreyi oluşturmaktadırlar (MEB, 2004). Sistem yaklaşımı açısından ele alındığında eğitimin temel bileşenlerinden birisi okulsal diğeri ailedir. Buradan hareketle eğitime ilişkin çağdaş yaklaşımlar, okul ve ailelerin paylaşılmış sorumlulukları olduğunu kabul etmektedir (Çalık, 2007). Öğrenci ailelerinin yanlış tutumu, ilgisizliği, baskısı, sertliği, sevgisizliği ya da aşırı ilgisi gibi durumlar öğrencilerin ders çalışmaktan soğumalarına, korku ve gerginlik duymalarına neden olmaktadır (Küçükahmet, 2001).

Öğretmen veli görüşmelerinde en çok başarısızlık durumları ve sınıf içi problemler ön plana çıkmaktadır (Akbaba ve Samancı, 2003). Oysa sadece sorunlar değil öğrencinin gelişimi ve başarısı da görüşülmelidir (Aydın, 2008). Öğretmen veli görüşmelerinin konuları için Burns ve diğeri (1992), şunları önermektedir (aktaran Çelenk, 2003): Çocuğun gelişim düzeyi ve bireysel farkları, okuma alışkanlıkları ve programı, evde gerçekleştirilecek eğitim etkinlikleri sınıf içi çalışmalar, çoklu öğretim ortamlarından (kütüphane, eğlendirici çocuk yayınları, televizyon vb.) yararlanma, öğretmen veli görüşmelerinin öğrencinin okul başarısındaki önemi.

Yukarıda ifade edildiği üzere öğretmen-veli işbirliği, iletişimi bu kadar önemli ise bu süreç tam anlamıyla işletilebiliyor mu? Sorusu akla gelmektedir. Alan yazın incelendiğinde eğitim çalışanlarının veli ile iletişimlerinin etkili ve verimli olmadığı görülmektedir (Akbaşlı ve Kavak 2008; Albayrak, 2004; Doğan, 1995; Erdem ve Şimşek, 2009; Gülcan ve Taner, 2011; Kaşıkçı, 1996; Yılmaz, 2006). O halde iletişimin ve etkileşimin öncelikli olarak ele alınması gerekmektedir. Velilerle okul yöneticileri, öğretmenler arasındaki görüşmelerin içeriğine ilişkin yapılan bir araştırmada öğretmenlerle veliler arasındaki görüşmelerin % 73'ünün ders başarı durumları ile ilgili olduğu görülmektedir (Kıncal, 1991). Okullarda planlanan dersler Talim ve Terbiye Kurulu tarafından hazırlanan öğretim programlarıdır. Bu açıdan bakıldığında okulda yürütülen dersler konuşulurken dolaylı bir yoldan öğretim programları görüşülmüş olmaktadır. Program, okul süreçlerinin kalbidir (Şişman, 2007). Eğitim-öğretim programları eğitim örgütlerinin varoluş nedenidir (Başaran, 1994). Okulu bu açıdan ele alarak okul sistemini oluşturan tüm insan unsurlarının (yönetici, öğretmen, öğrenci, veli) işe program odaklı başlamaları ve bu şekilde sürdürmeleri gerekmektedir. Çünkü okul, belirli yaşta bulunan öğrencilere bir programın uygulanarak yetiştirildiği eğitim sisteminin, üretim amaçlı somut örgütlenmesidir (Açıkalin, 1998). Aynı zamanda okullar, önceden belirlenmiş eğitim amaçlarına ulaşabilmek için mesleğinde ve alanında uzmanlaşmış kadrolar aracılığı ile eğitmek istediği öğrencilere programlı ve sistematik olarak bilgi beceri aktarımının gerçekleştiği kamu gözetimi altında işleyen bir sistemdir (Ünal ve Ada, 1999).

2005 yılından itibaren yenilenen programlarla birlikte velilerden beklentiler de artmıştır. Bu beklentiyi Milli Eğitim Bakanlığı şöyle belirtmiştir (aktaran Kılıç, 2009): Program hakkında yeterli bilgi sahibi olmak, öğrencilerin ihtiyaçlarının belirlenmesinde öğretmene yardımcı olmak, öğrencilerin gözlem formlarını doldurmak ve öğrencinin gelişimini takip etmek, öğrencinin okulda öğrendiklerini hayata geçirmesi konusunda yardımcı olmak, velisi olduğu öğrenci ile okuma saatleri düzenlemek, öğrencilere verimli çalışabilecekleri bir ortam hazırlamak, öğrencilerin öğrendiği bilgileri ve okuduklarını kendilerine anlatmaları konusunda cesaretlendirici olmak, etkinliklerin hazırlanması sürecinde öğretmene yardımcı olmak (Fotokopi çekilmesi, kesme, boyama faaliyetlerinin yapılması...), öğretmenle ve okulla tam bir iş birliği yapmak, okulda düzenlenen veli eğitim

seminerlerine katılmak, önerilen kitapları okuyarak etrafındakilerle paylaşmak, süreli yayınları temin etmek ve öğrencinin dikkatini bunlardaki bazı noktalara çekmek, okulda ve okul dışında yapılan etkinliklere katılmak.

Adams (2002, s. 53) “okul toplum ilişkilerinin; 1) öğretim programı desteği, (2) okul kaynaklarının tedarik edilmesi ve (3) okulların yönetimi boyutlarında olabileceğini” ifade etmektedir. Mevcut araştırmanın konusu olan öğretim programı için destek sağlama boyutunda toplumun, ailenin yapması gerekenleri Adams (2002, s. 53) şöyle sıralamıştır: “Öğretim Programı için destek sağlamak, okul programını destekleyici bir ortam geliştirmek, okula kayıt olma, devam ve katılımı artırmak, öğrencilerin evde gözlenmesi çalışmaları.”

Yukarıda belirtilen literatür çerçevesinde bu araştırmanın konusu; okullarda uygulanan öğretim programı ve velilerin bu konudaki düşünceleridir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, öğretim programlarını veli algıları açısından değerlendirmektir. Bu amaçla öğrenci velileriyle görüşme yapılarak aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Çalışma grubunda yer alan velilerin görüşlerine göre okullarda uygulanan öğretim programları nasıl hazırlanmalıdır?

2. Çalışma grubunda yer alan velilere göre çocuklarının program hakkındaki şikâyetleri nelerdir?

3. Çalışma grubunda yer alan velilere göre program konusunda okul yöneticileri ve öğretmenler hangi bilgilendirmeleri yapmaktadır?

4. Çalışma grubunda yer alan velilere göre kendileri programın neresindedir?

5. Çalışma grubunda yer alan velilere göre kendi öğrenciliği ile çocuklarının öğrencilikleri arasında program boyutunda farklar nelerdir?

6. Çalışma grubunda yer alan velilerin öğretim programı hakkında önerileri nelerdir?

Yöntem

Araştırma Deseni

Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu çalışmada olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Olgu bilim desende, farkında olunan ancak derinlemesine bir anlayışa sahip olunmayan olgulara, bireylerin bir olguya ilişkin yaşantılarına, algılarına odaklanılmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Ayrıca fenomenolojistlere göre olgu bilim, öznel bilincin önemine inanır ve temel olduğunu kabul eder (Balcı, 2004). Araştırmada öğrenci velilerinin okullarda yürütülen öğretim programlarının neresinde olduğunu kendi görüşleri açısından incelenmiştir. Bu amaçla hepsi üniversite mezunu ancak öğretmen olmayan 20 öğrenci velisi ile görüşmeler yapılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu farklı mesleklerden oluşmuş en az üniversite mezunu, çalışan, ortaokul öğrenci ebeveynlerinden velilerin belirlenmesinde nitel araştırma geleneğine uygun amaçlı örneklem çeşitlerinden ölçüt örnekleme yöntemine uygun örneklem seçilmiştir. Bunda amaç “Önceden belirlenmiş bir dizi ölçüt ya da ölçütlerin oluşturulması araştırmacıya bırakılabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Araştırmada

araştırmacının belirlediği ölçütler şunlardır: 1. Seçilen öğrenci velilerinin en az üniversite mezunu olmaları. Bu ölçütteki amaç; öğretim programları gibi bir konuda farkındalığın daha fazla olabilme ihtimali ve bu konuda görüş bildirebilme beklentisinin yüksek olmasıdır. 2. Seçilen öğrenci velilerinin okulla/öğretmenlerle iletişim ve işbirliği konusunda iyi olmaları. Bu ölçütteki amaç; okulla/öğretmenlerle iletişimi olan öğrenci velisinin öğretim programları, ders içerikleri hakkında daha fazla ilgili, bilgili ve düşüncesi olabileceği beklentisidir. 3. Seçilen öğrenci velilerinin aynı zamanda çalışıyor olmaları. Bu ölçütteki amaç; hangi meslekte olursa olsun bir çalışma programının olması ve öğretim programları kavramına düşünsel açıdan yatkın olabileceği gerçeği. 4. Mümkün olduğunca farklı mesleklerden seçilmesi. Bu ölçütte de amaç; farklı meslek gruplarından öğretim programına bakış elde etme çabasıdır. Bu amaçla farklı mesleklerde öğrenci velileri katılımcı olarak alınarak sağlanmıştır. Katılımcıların gönüllü olmasına özen gösterilmiştir. Araştırmanın çalışma grubuna ilişkin diğer ayrıntılar Tablo 1’de gösterilmektedir.

Tablo 1 Araştırmanın çalışma grubuna ilişkin bilgiler

Veli No	Cinsiyet	Yaş	Eğitim	Meslek	Çocuk Sayısı
V*1	Erkek	39	Lisans	Serbest	1
V2	Erkek	46	Lisans	Tanıtım Uzmanı	2
V3	Erkek	43	Önlisans	Bilgisayar İşletimcisi	4
V4	Kadın	39	Lisans	Memur	2
V5	Kadın	45	Yüksek Lisans	Beslenme Uzmanı	2
V6	Erkek	36	Lisans	Memur	3
V7	Erkek	43	Yüksekokul	Memur	3
V8	Erkek	41	Doktora	Öğretim Üyesi	2
V9	Erkek	39	Lisans	Polis Memuru	2
V10	Kadın	42	Lisans	Avukat	2
V11	Erkek	40	Yüksek Lisans	Mühendis	3
V12	Erkek	39	Önlisans	Bankacı	3
V13	Erkek	46	Doktora	Öğretim Üyesi	3
V14	Kadın	41	Lisans	Avukat	2
V15	Erkek	40	Önlisans	Mühendis	3
V16	Erkek	50	Lisans	Doktor	2
V17	Kadın	48	Yüksek Lisans	Diş Hekimi	2
V18	Erkek	49	Lisans	Din Görevlisi	3
V19	Kadın	43	Lisans	Eczacı	2
V20	Erkek	45	Yüksek Lisans	Mühendis	3

V*: Veli

Tablo 1’e göre çalışma grubunda yer alan öğrenci velileri incelendiğinde 14 erkek, 6 kadın olduğu; yaşlarının 39 ile 50 arasında değiştiği; 2’sinin ön lisans, 12’sinin lisans ve 6’sının da lisansüstü eğitime sahip olduğu; 14 farklı meslekten veli bulunduğu ve 1’den 4’e değişen sayıda çocuk sayısına sahip oldukları görülmektedir.

Veri Toplama Süreci

Araştırmada veriler hazırlanmış yarı yapılandırılmış görüşme formuyla yapılmıştır. Öncelikle araştırmanın amacı belirlenmiştir. Daha önce de belirtildiği üzere araştırmanın amacı; okullarda yürütülen öğretim programlarını öğrenci velisi gözüyle incelemektir. Bu amaçla öncelikle yapılmış yerli ve yabancı araştırmalar incelenmiştir. Bu aşamadan sonra görüşme soruları hazırlanmıştır. Görüşme soruları hazırlanırken soruların anlaşılabilirliğini artırmak için ek açıklamalar da hazırlanmıştır. Hazırlanan sorular eğitim fakültesinde görev yapan 4 öğretim üyesine gösterilerek uzman görüşü alınmıştır. Bundan sonra süreçte diğer aşama olan görüşmenin yapılacağı yer ve teknoloji planlanmıştır. Yer olarak okul ortamı, teknoloji olarak kayıt cihazı hazırlanmıştır. Dördüncü aşamada sürecin pilot denemesi yapılmıştır. Pilot deneme farklı meslekten 3 öğrenci velisiyle gerçekleştirilmiştir. Pilot deneme sürecinde görüşme sorularından bir sorunun işlemediği görülmüş ve soru değiştirilmiştir. Değiştirilen sorudan sonra 2 öğrenci velisiyle tekrar pilot deneme yapılmıştır. Beşinci aşamada katılımcılar belirlenmiştir. Araştırma kapsamında görüşme yapılacak öğrenci velilerinin tamamıyla telefonda ön görüşme gerçekleştirilmiş ve görüşme soruları velisi oldukları öğrenciler aracılığıyla kendilerine ulaştırılmıştır. Son aşamada görüşme gerçekleştirilmiştir. Görüşmeyi araştırmacının kendisi yönetmiştir. Görüşme esnasında öğrenci velilerinin istememesi nedeniyle kayıt cihazı kullanılamamıştır. Her bir veli ile görüşme süresi ortalama 25 dakika sürmüştür. Tüm velilerle görüşme süresi yaklaşık sekiz buçuk saatte gerçekleştirilmiştir.

Araştırmada geçerlik ve güvenilirlik çalışması için; öncelikle veri toplama aracının hazırlanmasından, uygulama, analiz aşamasına kadar araştırma sürecinin detaylarıyla açıklanması ile geçerlik ve güvenilirlik arttırılmaya çalışılmış ve öğretim programlarına ilişkin yeterli sayıda velilerle görüşülmüştür. İkinci olarak farklı mesleklerde velilerle görüşme yoluna gidilmiştir. Bu amaçla 14 farklı meslekte veli sürece dâhil edilmiştir. Üçüncü olarak araştırmanın sonuçları, araştırmaya katılan bireylerle paylaşarak onların görüşleri alınmıştır. Dördüncü olarak, alanda uzman başka bir araştırmacıya ham veriler verilerek temalar ve kodlanmış görüşler oluşturulması istenmiştir. Bu çalışmada görülmüştür ki, araştırmacı ile uzmanın oluşturduğu içerik birbirine oldukça yakındır. Böylece sonuçlar doğrulanmıştır. Son olarak aynı alanda yapılan diğer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırılmıştır. Yukarıda anlatılan tüm bu basamaklar Yıldırım ve Şimşek'in de belirttiği (2011) nitel araştırmalarda geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları için yapılan süreçleri içermektedir.

Verilerin Analizi

Araştırmanın verileri öğrenci velileriyle yapılan görüşme yoluyla elde edilmiştir. Nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanan bu araştırmada "içerik analizi" yapılmıştır ve nitel araştırma analizi programı MAXQDA-11 kullanılmıştır. Öncelikle, görüşme kayıtları olduğu gibi bilgisayara aktarılmıştır. Toplam 45 word sayfası ham veri toplanmıştır. Daha sonra, veriler kendi içinde betimlenmiştir. Velilerin görüşleri içerik analizi ve betimsel analiz yoluyla incelenmiştir. Bunun için, görüşlerin analizinde, ifadeler benzerliğine göre

gruplanarak tasnif edilmiştir. Çözümlemelerde görüşüne başvuru alan velilerin ifadeleri kodlanarak (*V1, V2....) temalar oluşturulmuştur. Pilot uygulamaya alınan velilerin görüşleri analiz dışı bırakılmıştır. Görüşme formu ile elde edilen veriler ayrıca sayısallaştırılarak frekans değerleri bulunmuştur.

Bulgular

Bu bölümde araştırmanın alt problemine ilişkin bulgulara yer verilmektedir.

Çalışma grubunda yer alan velilerin görüşlerine göre okullarda uygulanan öğretim programları nasıl hazırlanmalı?

Araştırmaya katılan velilerin okulda uygulanmakta olan eğitim programlarının nasıl hazırlanması gerektiğine yönelik görüşleri Tablo 2’de yer almaktadır.

Tablo 2 Programların nasıl hazırlanmasına ilişkin veli görüşleri

S.N.	Kodlanmış Görüşler	f
1	Eğitim üzerine uzmanlaşmış bir kurul oluşturulmalı (V1, V5, V8, V13, V14, V17, V18, V20)	8
2	Velilere sorulmalı (V1, V4, V11, V13, V15, V17, V19)	7
3	Uygulama ağırlıklı olmalı (V6, V10, V12, V14, V16, V18)	6
4	Bireyi geliştirici (V7, V9, V11, V17, V19)	5
5	Öğrencilere sorulmalı (V1, V11, V13)	3
6	Bilgiler kullanılabilir olmalı (V5, V12, V17)	3
7	Öğretmen görüşleri alınmalı (V9, V13, V18)	3
8	Uzun vadeli olmalı (V7, V11, V18)	3
9	Okul yönetimine sorulmalı (V4, V13, V17)	3
10	Öğrencilerinin seviyelerine uygun olmalı (V14, V16, V18)	3
11	Türk kültürüne uygun program hazırlanmalı (V1, V19)	2
12	Demokratik olmalı (V2, V16)	2
13	Kişî hak ve özgür düşünce ön planda olmalı (V2, V17)	2
14	Ahlak ve akıl ön planda olmalı (V2, V18)	2
15	MEB’in yaptığı gibi (V3, V15)	2
16	Öğrencileri ezberden uzak tutmalı (V5, V20)	2
17	Düşünmeyi ön plana almalı (V5, V20)	2
18	Öğrenci aktif olmalı (V6, V17)	2
19	Disiplin ön planda olmalı (V6, V18)	2
20	Görsel ağırlıklı olmalı (V10, V20)	2
21	Zamanın gereklilikleri göz önüne alınmalı (V11, V19)	2
22	Tek çizgide olmalı (V12)	2
23	Amaç sınıf ya da ders geçmek olmamalı (V12, V15)	2
24	İhtiyaç analizleri yapılmalı (V13, V16)	2
25	Laik bir program olmalı (V2)	1

Tablo 2 incelendiğinde okullarda hazırlanacak öğretim programlarına ilişkin velilerin 25 farklı görüşünün olduğu görülmektedir. Öne çıkan görüşler incelendiğinde; veli görüşlerine göre programlar hazırlanırken, alanında uzman eğitimciler tarafından hazırlanmalı. Bunun yanında velilere ve öğretmenlere de sorulmalı. Öğrenciyi geleceğe

hazırlayıcı olmalı. Öğrencilerin seviyelerine uygun olmalı. Uzun vadeli düşünülerek tasarlanmalı. Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Öğretim programları hazırlanırken öncelikle ihtiyaç analizleri yapılmalı. Bu doğrultuda veli, öğretmen, yöneticilerin işbirliği ile özellikle bu alanda uzman eğitimcilerin desteği ile hazırlanmalıdır (V13)”.

“Öğrencilerimize kalıcı bilgilerin aşılandığı bir program uygulanmalıdır. Sınıf geçmek veya okul bitirmek amaçlı uygulanan eğitim programından vazgeçilmelidir (V12)”.

“Öğretim programları hazırlanırken günün gereklilikleri göz önüne alınarak öğrencilerin ve velilerin görüş ve istekleri incelenmelidir (V11)”.

“Programlar alanında uzman birileri tarafından hazırlanmalı ancak bu süreçte öğrenci, velinin de görüşleri alınmalıdır. Program hazırlanırken Türk kültürüne uygun olmalı (V1)”.

Çalışma grubunda yer alan velilere göre öğrencilerinin program hakkındaki şikayetleri

Araştırmaya katılan velilere göre öğrencilerinin program hakkındaki şikayetlerine yönelik görüşleri Tablo 3’de yer almaktadır.

Tablo 3 Öğrencilerin program hakkındaki şikayetleri ile ilgili veli görüşleri

S.N.	Kodlanmış Görüşler	f
1	Öğrencinin kendini bir kalıba sokulmuş hissetmesi (V2, V8, V11,V15, V17, V18)	6
2	Uygulamalı dersler için öğrenme alanlarının yetersizliği (V1, V6,V14,V16,V20)	5
3	Programların her yıl değişmesi (V12, V16, V17, V19, V20)	5
4	Bazı derslerde konuyu anlamama (V5, V14, V18)	3
5	Eğitsel gezi ve gözlem eksikliği (V6, V7)	2
6	Ders içeriklerinin yoğunluğu (V8, V11)	2
7	Sürekli yarış içerisinde olma hissi (V8, V11)	2
8	Şikayet yok (V9, V10)	2
9	Kendilerine ayıracak zamanın kalmaması (V11)	2
10	Derste öğrencinin aktif olmaması (V2, V16)	2
11	Bilimselliğin zayıflığı (V7,V17)	2
12	Programın kültürel düzeyinin zayıflığı (V7, V15)	2
13	Ders kitaplarının içeriğinin zayıf olması (V3, V16)	2
14	Yaşamda kullanılmayacak bilgi (V11, V15)	2
15	Deney öğrencisi olarak hissetme (V12,V19)	2
16	Yapacaklarının yapamamaları (V4,V8)	2

Velilere göre öğretim programlarına ilişkin öğrenci şikayetleri konusunda 16 farklı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğrencilerin programlardan en fazla şikayetçi olduğu öğrencilerin kendilerini kalıba sokulmuş olma hissi, uygulama alanlarının yetersizliği, programların sık değişmesi, anlama sorunları olduğu görülmektedir.

Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Her eğitim/öğretim döneminde farklı programların uygulanması öğrencide kendisinde deney öğrencisi hissi uyandırmakta (V12)”.

“Okul dışında çocukların kendilerine ayıracak zamanlarının bulamaması önemli bir sıkıntı. Hem ders sayıları hem de ders süreleri çocukların kaldırabileceğinden fazla. Çocukların günlerinin önemli bir kısmı okulda geri kalan kısmı da ödev yapmakla geçiyor. Birçok dersin içeriğinde çocukların belki de ömürleri boyunca hiç kullanmak zorunda kalmayacakları konular bulunmakta (V11)”.

“Hem ilkokulda hem de ortaokulda ders içeriklerinde konuların çok yoğun ve çeşitli olmasından dolayı sürekli yarış halinde bir şeyleri yetiştirmeye çalışır şekilde olması (V8)”.

“Uygulamalı derslerin daha iyi anlaşılabilmesi amacıyla laboratuvar, sınıf vb mekanların iyileştirilmesi (V1)”.

Çalışma grubunda yer alan velilere göre program konusunda okul yöneticileri ve öğretmenler hangi bilgilendirmeleri yapmaktalar?

Araştırmaya katılan velilere göre program konusunda okul yöneticileri ve öğretmenler hangi bilgilendirmeleri yapmaktalar konusuna yönelik görüşleri Tablo 4’de yer almaktadır.

Tablo 4 Program konusunda velilerin bilgilendirme durumları

S.N.	Kodlanmış Görüşler	f
1	Hiçbir bilgilendirme yapılamamaktadır (V1, V2, V7, V10, V11, V12, V14, V16, V18, V19, V20)	11
2	Veli toplantılarında bilgilendirme yapılmakta (V4, V5, V8, V9, V15)	5
3	Bilgilendirme yetersizdir (V6, V11, V13, V17, V19)	5
4	Mesajla ve telefonla bilgilendirme yapılmakta (V3)	1

Çalışma grubunda bulunan velilere göre program hakkında kendilerine hiç bilgi verilmediği veya verilen bilgilerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Programlar hakkında bilgilendirmeleri Milli Eğitim Bakanlığı sayfasında ayrıntılı olarak görebilmekteyiz. Yeterli bilgilendirme yapıldığı kanaatinde değilim (V13)”.

“Okul idaresi ve öğretmenlerle velilerin ilişkileri son derece kısıtlı. Yapılan seyrek ve kısa süreli konuşmalarda da öğretim programları hiç konuşulmuyor. Veli toplantılarında konuşulan konular rutinin ötesine geçemiyor (V11)”.

“Öğretmen ve idarecilerin kendi programları yoğun olduğu için öğretim programları hakkında bilgilendirme yetersizdir (V6)”.

Çalışma grubunda yer alan velilere göre programın neresindedeler?

Çalışma grubunda yer alan velilere göre kendilerini programın neresinde gördüklerine ilişkin görüşleri Tablo 5’de verilmektedir:

Tablo 5 Veliler programların neresinde tablosu

S.N.	Kodlanmış Görüşler	f
1	Derslerin içerisinde olamama (V7, V10, V11, V12, V15, V16, V18, V20)	8
2	Ders ve ödevlerin yapılmasında rehberlik (V6, V8, V9, V10, V14, V16, V18)	7
3	Evde deney ortamı sağlama (V5, V8, V9, V12, V18)	5
4	Yeni öğretim yılı için ön hazırlık yapma (V1, V8, V17, V19)	4
5	Öğrenci bir şey ortaya koymamaktadır (V2, V7, V17)	3
6	Manevi destek (V10, V12, V8)	3
7	Görsel materyal sağlama (V5, V10, V20)	3
8	Eğitimcilerin işlerine müdahil olmak istememe (V7, V10, V18)	3
9	Yönetime önerilerde bulunma (V4, V15)	2
10	Teşvik (V3, V20)	2
11	Öğrenimi sadece okula bırakmama (V8, V18)	2

Veliler öğretim programının neresindedeler sorusunun cevabında veliler çoğunlukla dersin içinde olamama, öğretim işini okula bırakma, sadece öğrenciye destek sağlama şeklinde olduğu görülmektedir. Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Maalesef veliler öğrencilerinin derslerinin çok içerisinde olamıyor. Bu konuda okullarda birimler oluşturularak öğrencileri ve velileri yönlendirme çalışmaları yapılabilir (V11)”.

“Manevi destek noktasında daha ön planda olmakla birlikte dersler için gerekli araç ve gereçlerini temin dışında derslerin içerisinde değilim (V10)”.

“Eğitimcilerin işlerine müdahil olmak istemem. Sadece maddi konularda ve öğrencinin içinden çıkamadığı durumlarda devreye girerim (V7)”.

Çalışma grubunda yer alan velilere göre kendi öğrenciliği ile çocuklarının öğrencilikleri arasında program boyutunda farklar

Çalışma grubunda yer alan velilere göre kendi öğrenciliği ile çocuklarının öğrencilikleri arasında program boyutunda farklara ilişkin görüşler Tablo 6'da verilmektedir:

Tablo 6 Velilere göre kendi öğrenim gördükleri program ile öğrencilerinin öğrenim gördükleri programların karşılaştırılması

S.N.	Temalar	Kodlanmış Görüşler	f
1		Daha gelişmiş bir eğitim görülmekte (V4, V5, V8, V14, V18)	5
2		Şu an daha uygulamalı eğitim verilmekte (V9, V10, V11, V16, V18)	5
3		Bu gün kitaplar daha renkli (V2, V6, V18)	3
4		Bu dönemde teknoloji daha ön planda (V6, V16, V20)	3
5		Şimdi ezber daha az (V10, V18, V20)	3
6	Olumlu	Şimdi daha çok kaynak kullanılıyor (V14, V18)	2
7		Şimdi bilgiye daha çabuk ulaşıyor (V14, V20)	2
8		Şimdi daha uygun ortamlar var (V4, V5)	2
9		Ders konuları aynı gibi (V6, V11)	2
10		Öğrenciler ezbercilik yapıyor (V2, V7, V17, V19)	4
11		Öğrenciler öğrenmek yerine sınav odaklılar (V1, V15, V17, V19)	4
12		Öğrenciler değişen programlar konusunda kaygılı (V1, V17, V19)	3
13		Şimdi öğrenciler daha amaçsız (6, V15)	2
14	Olumsuz	Eskiden daha iyi öğrenme vardı (V6, V19)	2
15		Şimdi dersler yoğun ama içeriği zayıf (V7, V17)	2
16		Öğrencileri kalıba sokuyor (V2, V19)	2
17		Ahlaki yönden eksik bir eğitim (V12, V15)	2
18		Öğretmenlerin etkisiz olduğu eğitim (V12)	1
19		Öğrencilerin psikolojileri bozuk (V1)	1
20		Öğrencilerin gelecek kaygıları var (V1)	1
21		Sınavların test yapılması muhakemeyi azaltıyor (V13)	1

Okullarda uygulanan şimdiki programlarla kendi dönemlerindeki programlar arasındaki farka ilişkin çalışma grubunda bulunan veliler yarı yarıya olumlu veya olumsuz görüş bildirmektedirler. Olumlu görüş bildirenlere göre mevcut program daha gelişmiş, daha renkli, ezber daha az, daha çok kaynak kullanılmakta ve teknoloji kullanılmaktadır. Olumsuz görüşler incelendiğinde; ezbercilik, sınav odaklı çalışmak, sık değişen programlar karşısında duyulan kaygı olduğu görülmektedir. Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Çocuğum daha çok kaynak kullanıyor. Bilgiye ulaşmak artık daha kolay (V14)”.

“Kendi öğrencilik yıllarımda açık uçlu sorular sorulurdu. Şimdi testle öğrencilerin muhakeme gücü zayıfladı (V13)”.

“Sıraları ya da sınıfları değişmiş olabilir ancak konular benzerlik gösteriyor. Şimdiki sistemde okulda anlatmanın yanı sıra uygulama yapılması konusunda ilerleme var (V11)”.

“Çocuğumun daha şanslı olduğunu düşünüyorum. Öğrenciliğim sırasında amaçsız okula gittiğimi çok sonraları farkettim (V8)”.

“Öğrenciler öğrenmek yerine sınava endeksli hazırlanıyorlar. Bir yarış içerisindedir. Psikolojileri bozuluyor. Sürekli değişen sınav sistemleri de kafalarını karıştırıyor. Gelecek kaygısı yaşıyorlar (V1)”.

Çalışma grubunda yer alan velilerin öğretim programı hakkında önerileri

Çalışma grubunda yer alan velilerin öğretim programı hakkında önerileri Tablo 7’de verilmektedir:

Tablo 7 Velilerin öğretim programı hakkında önerileri

S.N.	Kodlanmış Görüşler	f
1	İçerikler anlaşılır olmalı (V7, V8, V11, V14, V18, V19, V20)	7
2	Değerler eğitimi diye bir ders olmalı (V8, V12, V14, V18, V20)	5
3	Öğrencinin daha aktif olduğu bir eğitim programı olmalı (V9, V10, V15, V18, V19)	5
4	Uygulamalı bir eğitim olmalı (V10, V14, V15, V17, V20)	4
5	İlkokuldan başlayarak yeteneklerini geliştirecek okullar ve sınıflar (V1, V2, V16, V18)	5
6	Bilgiler kullanılabilir olmalı (V5, V7, V16)	3
7	Öğrenciler at yarışında olmamalı (V2, V20)	2
8	Özgür düşünce aklın ön planda olduğu eğitim sistemi olmalı (V2, V15)	2
9	Herhangi bir önerim bulunmamakta (V3)	1
19	Küçük çocuklara daha çok eğlendirici eğitim olmalı (V4)	1
11	Çocukları sıkmadan eğitim (V5)	1
12	Araştırma yaparak kalıcı öğrenme (V5)	1
13	Öğrencinin daha disipline edildiği eğitim (V6)	1
14	Öğrenci, öğretmen, veli işbirliği daha sıkı olmalı (V6)	1
15	Tüm örgün programları birbiriyle bağlantılı olmalı (V7)	1
16	Öğrenciye zaman kalmalı (V11)	1
17	Ders içerikleri günümüz teknolojisiyle uyumlu olmalı (13)	1
18	Mesleki yönlendirme daha gerçekçi temellere dayandırılmalı (V11).	1

Velilerin programlar hakkındaki önerileri incelendiğinde; içeriklerin daha hafif olması, öğrenci yeteneğini ön plana çıkaracak şekilde yapılandırılması, programın uygulama ağırlıklı olması, değerler eğitimi diye bir dersin olması, programda yer alan bilgilerin yaşamda kullanılabilir olması, öğrencilerin yarış atı gibi olmaması şeklinde olduğu görülmektedir. Konuya ilişkin velilerin doğrudan aktarılan görüşleri şunlardır:

“Ders içerikleri sadeleştirilmeli, programlar çocukların bütün günlerini kapatmayacak şekilde yapılandırılmalı, Mesleki yönlendirme daha gerçekçi temellere dayandırılmalı (V11)”.

“Öğrenciler ne kadar aktif olursa öğrenme o kadar iyi olur. “Duyduğumu unuturum, gördüğümü hatırlarım, yaptığımı anlarım” prensibiyle öğretim programları hazırlanmalı (V9)”.

“Ders içerikleri çok yoğun. Sadece öğretim üzerine yapıyor. Eğitim de gerekli. Örneğin değerler eğitimi isminde bir ders eklenebilir (V8)”.

“Lütfen öncelikle çocukları at yarışçısı olmaktan çıkartın. Kendi yeteneklerini sergileyebilecekleri bir eğitim sistemi geliştirin. Özellikle özgür düşünce, aklın ve bilimin ön planda olduğu bir eğitim sistemini bulun. Bu sizlerin sorumluluğunda (V2)”.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Veli görüşleri incelendiğinde, velilerin öğretim programının hazırlanması gerektiği konusunda bilgileri vardır. Hatta programın içeriğinin de nasıl olması gerektiği hakkında önerileri de bulunmakta ancak şu anki programın nasıl hazırlandığı, programın felsefesi, içeriği hakkında az bilgi sahibi oldukları görülmektedir. Çalışma grubunda yer alan velilerin öğretim programlarına ilişkin görüşleri incelendiğinde özetle aşağıdaki başlıklar öne çıkmaktadır: Veliler okullarda uygulanan bir program olduğunun farkındadırlar. Veliler programın hafifletilmesini istemektedirler. Velilere uygulanan öğretim programları hakkında bilgilendirme tam olarak yapılmamaktadır. Velilerle toplantılarda veya iletişim süreçlerinde öğretim programları hakkında görüş alış veriş olmamaktadır. Velilerin özledikleri, istedikleri program aslında hali hazırda uygulanan programdır. Ancak görüşlerden bu konuda tam bir farkındalık oluşturulmadığı görülmektedir. Bunlar da göstermektedir ki veliler öğretim programları sürecinde eksik kalmaktadır. Çağdaş yaklaşımlar okul ve ailenin birbirini tamamlayıcılığının önemini vurgulamaktadır (Tschannen-Moran, 2001). Eğitim ve öğretimin amacına ulaşması için öğretmenler, okul yöneticileri, aileler ve toplumun, eşgüdüm içerisinde olması gerekmektedir. Bunun için bir yapının kurulmasına ihtiyaç vardır (Sanders, 2004). Bu yapı Türk Milli Eğitim Sistemi’nde “Öğrenci-Veli-Okul Sözleşmesi” adı altında kurulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığı Öğrenci-Veli-Okul Sözleşmesinin birçok amacı bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de, öğretim süreciyle ilgili velileri bilgilendirmedir (MEB, 2006, aktaran Ereş, 2010). Bu konuda yapılan bir araştırmada öğretmenler öğrenci-veli-okul sözleşmesinde yer alan sorumluluklardan velilerin sorumluluklarını ara sıra yerine getirdiklerini düşünmektedirler (Ereş, 2010). Ereş’in (2010) araştırma sonucu mevcut araştırma sonucuyla açıklanabilir. Okullarda uygulanan programlarla birlikte okulların hayat olma anlayışı benimsenmiştir. Bu anlamda da velilerin rolleri artmıştır (Karacığa, 2008). Etkili bir eğitim-öğretim için ev ve okulun birbirinin eksiklerini tamamlaması ve bütünleşmesi gerekmektedir (Şimşek ve Tanaydın, 2002). Çünkü daha önce de vurgulandığı gibi okulların işlevselliği, ailenin okulun eğitim sürecine katılmasıyla mümkün olmaktadır (Vural, 2004).

Ayrıca araştırma bulgusuna göre veliler, uygulanan öğretim programının felsefesi hakkında yeterince bilgi sahibi değiller. Okullarda uygulanan öğretim programlarının yapılandırmacı yaklaşımla olması aileleri de bilgilendirmektedir dolayısıyla etkilemektedir. Çandar ve Şahin’in (2013) araştırma sonucuna göre öğretmenler, yapılandırmacı yaklaşımda

değerlendirmelerin ürüne değil sürece yönelik olmasından dolayı aileler öğrencilerin araştırma etkinliklerine yardımcı olmalarını gerektiğine inanmakta ve yeni yaklaşımın veli-öğretmen-öğrenci işbirliğiyle başarılı olabileceğini belirtmektedirler. Ayrıca yeni yaklaşımla (yapılandırmacı yaklaşımla) beraber aileyle çatışmaların da yaşandığı ifade edilmektedir. Bu çatışmanın nedenini, ailelerin program konusundaki bilinç eksikliğine bağlamaktadırlar. Başka bir açıdan program hakkında velilerin yeterince bilgi sahibi olmaması ve velilerin kendilerinin önceki program anlayışında (davranışçı) yetişmeleri sorun olarak görülmektedir (Coşar ve Demir, 2012). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının uygulanarak istenilen nitelikte insan yetiştirmenin yolu, eğitim ve aile kurumlarının birlikte çalışmasından geçmektedir (Baum ve McMurray-Schwartz, 2004).

Yine araştırma bulgusuna göre, veliler öğretim programlarına ilişkin kendi rollerini tam olarak tanımlayamamaktadır. Bu yüzden sürece müdahil olmaktan çekinmektedirler. Bu konuda yapılan araştırmalara göre (Ceylan ve Akar, 2010; Erdoğan ve Demirkasımoğlu, 2010) ailelerin çocuklarının eğitimine katılma konusunda hemfikir oldukları görülmektedir. Ancak uygulamada böyle olmadığı, ailelerin süreci izledikleri ve tam anlamıyla katılmadıkları ifade edilmektedir (Erdoğan ve Demirkasımoğlu, 2010). Diğer ülkelerde yapılan araştırmalarda da (Christenson, 2004; Crites, 2008; McGhee, 2007) benzer sonuçlar çıkmaktadır. Bu durumda programın uygulanmasında aile desteği yetersiz kalmaktadır. Okul yönetimleri eğitim-öğretimde başarıyı yakalamaları için yapılacak tüm programlara öğretmen kadar aileyi de sürece katmanın yollarını aramalıdır (Akbaşlı ve Kavak, 2008). Epstein (1995) ailelerin okulda yürütülen eğitim-öğretim sürecine aktif katılımlarının okul programlarının uygulanmasında ve geliştirilmesine önemli katkıda bulunduğunu ifade etmektedir. Bu katkıyı Durmuş, Aypay ve Aybek'in (2017) ebeveyn izlemesinin öğrencide tükenmişliği azalttığı araştırma sonucu da en güzel şekilde ifade etmektedir. Balcı da (2001) benzer şekilde etkili okulun özelliklerinden birisinin ailelerin eğitim sürecine katılımıdır şeklinde ifade etmektedir.

Araştırmanın bu sonuçları dikkate alınarak aşağıdaki öneriler geliştirilebilir:

Veli toplantılarında öğretim programları gündeme alınabilir.

Velilere yönelik uygulanmakta olan yapılandırmacı yaklaşım hakkında bilgi verilebilir.

Öğretim programlarının uygulanmasında velilerin rolleri ve sorumlulukları hakkında bilgilendirme seminerleri yapılabilir.

Öğretim yılı içerisinde velilerin de katıldığı okul bazlı öğretim programları çalışmaları yapılabilir.

Benzer bir araştırma, öğretim programları hakkında bilgi sahibi olan öğrenci velileri ile de yapılabilir.

Kaynakça

- Açıklan, A. (1998). Toplumsal, Kurumsal ve Teknik Yönleriyle Okul Yöneticiliği. Ankara: Pegem.
- Adams, D. (2002). Education and National Development: Priorities, Policies, and Planning. Asian Development Bank Comparative Research Centre, The University of Hong Kong.
- Akbaba, S. ve Samancı, O. (2003). İlköğretimde veli-öğretmen görüşmelerinin değerlendirilmesi. XII. Eğitim Bilimleri Kongresi, Bildiriler. Ankara, 1, (s.1435-1440).
- Akbaşlı, S. ve Kavak, Y. (2008). Ortaöğretim okullarındaki okul aile birliklerinin görevlerini gerçekleştirme düzeyi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 19, 1-21.
- Albayrak, F. (2004). İlköğretim okullarının yönetiminde okul aile birliklerinin okul yönetimine katkısı (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aydın, A. (2008) Sınıf yönetimi. Ankara: Pegem.
- Balcı, A. (2001). Etkili okul. Ankara: Pegem.
- Balcı, A. (2004). Sosyal bilimlerde araştırma. 4. Baskı. Ankara: Pegem.
- Başaran, İ. E. (1994). Eğitim yönetimi. Ankara: Gül Yayınevi.
- Baum, A. C. ve Mcmurry-Schwarz, P. (2004). Preservice teachers beliefs about family involvement: Implications for teacher education. Early Childhood Education Journal, 32, 57-61.
- Ceylan, M. ve Akar, B. (2010). Ortaöğretimde okul- aile işbirliği ile öğretmen ve veli görüşlerinin incelenmesi. Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2, 43-64.
- Christenson, S. L. (2004). The family-school partnership: An opportunity to promote the learning competence of all students. School Psychology Review, 33(1).
- Coşar, İ. ve Demir, M.K. (2012). 2005 İlköğretim programı uygulamalarına ilişkin veli görüşleri. Akademik Sosyal Bilimler Dergisi, 5(8), 459-473.
- Crites, C. V. (2008). Parent and community involvement: A case study (Unpublished doctoral dissertation). Wilmington University, Delaware.
- Çalık, C. (2007). Okul-çevre ilişkisinin okul geliştirmedeki rolü: Kavramsal bir çözümleme. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 27(3) 123-139.
- Çandar, H. ve Şahin. A.E. (2013). Yapılandırmacı yaklaşımın sınıf yönetimine etkilerine ilişkin öğretmen görüşleri. H. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi, 44, 109-119.
- Çelenk, S. (2003). Okul başarısının ön koşulu: Okul aile dayanışması. İlköğretim-Online, 2(2), 28-34. <http://www.ilkogretim-online.org.tr>.
- Dam, H. (2008). Öğrencinin okul başarısında aile faktörü. Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 7(14), 7-99.
- Doğan, E. (1995). Ankara merkez ilçelerindeki ilköğretim okullarında okul-aile iletişiminin engelleri. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Durmuş, E., Aypay, A. ve Aybek, E. C. (2017). Okul tükenmişliğini önlemede ebeveyn izlemesi ve olumlu okul iklimi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 23(3), 355-386.
- Epstein, J. L. (1995). School/family/community partnerships: Caring for the children we share. Phi Delta Kappan, 76 (9).
- Erdem, A.R. ve Şimşek, N. (2009). İlköğretim okulu yöneticilerinin eğitim öğretime katkı sağlamada öğrenci velilerini okula çekme başarısı. İlköğretim Online, 8(2), 357-378. [Online]: <http://ilkogretim-online.org.tr>.

Erdoğan, Ç. ve Demirkasımoğlu, N. (2010). Ailelerin eğitim sürecine katılımına ilişkin öğretmen ve yönetici görüşleri. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 16 (3), 399-431.

Ereş, F. (2010). Öğrenci - veli - okul sözleşmesi üzerine bir araştırma. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 16(1), 5-24.

Glasser, W. (1999). Başarısızlığın olmadığı okul. (K. Teksöz, Çev.) İstanbul: Beyaz.

Gülcan, M. G. ve Taner, N. (2011). Öğretmen görüşlerine göre ilköğretimde ev ziyaretinin okul başarısına etkisi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(22), 129- 144.

Karacığa, S. (2008). Öğretmenlere göre yapılandırmacı ilköğretim programının uygulanmasında karşılaşılan güçlükler (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Yeditepe Üniversitesi, İstanbul.

Kasatura, İ. (1991). Okul başarısından hayat başarısına. İstanbul: Altın.

Kaşıkçı, M. (1996). İlköğretimde velilerle işbirliği kurmada öğretmenlerin kendi yeterlikleriyle ilgili görüşleri. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Kılıç, D. (2009). Yenilenen ilköğretim programlarında ailenin eğitim fonksiyonunun öğretmen ve veli görüşlerine göre incelenmesi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 13(1), 177-190.

Kıncal, R. Y. (1991). Okul aile işbirliğinin fonksiyonlarını gerçekleştirme düzeyi (Yayımlanmamış doktora tezi). Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.

Küçükahmet, L. (2001). Öğretim ilke ve yöntemleri. Ankara: Nobel.

McGhee, C. (2007). A descriptive study of teacher and parental attitudes towards parent involvement at an elementary school in Delaware (Unpublished doctoral dissertation). Wilmington University, Delaware.

MEB. (2004). İlköğretim Kurumları Yönetmeliği. 25620 Sayılı Resmi Gazete.

Sanders, M. G. (2004). Schools, families, and communities-partnership for student success. <http://proquest.umi.com/login?> (2017, Kasım 12).

Şimşek, H. ve Tanaydın, D. (2002). İlköğretimde veli katılımı: Öğretmen-veli psikolojik danışman üçgeni. İlköğretim Online Dergisi, 12-16.

Şişman, M. (2007). Okul yönetimi ve öğretim liderliği. Eğitime Bakış Dergisi, 1, 3-14.

Tschannen-Moran, M. (2001). Collaboration and the need for trust. Journal of Educational Administration, 39(4), 308-331.

Ünal, S. ve Ada, S. (1999). Öğretmenlik mesleğine giriş. İstanbul: Marmara Üniversitesi.

Vural, B. (2004). Her öğretmen rehberdir. İstanbul: Hayat.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Ankara: Seçkin.

Yılmaz, A. (2006). İlköğretim okullarında etkililik sağlanması için öğretmenlerin ailelerden beklentileri (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.

SUMMARY

Evaluation of the Parents' Opinions About the Curricula Implemented at Schools

Keywords: Curricula, Parents, Constructivism

Introduction

Families constitute the closest social environment that schools legally have to establish effective relationships (MEB, 2004). When considered from the standpoint of system approach, one of the basic components of education is the school and the other is the family. So, contemporary approaches to education recognize that schools and the families have shared responsibilities (Çalık, 2007).

The courses planned by the schools are curricula prepared by the Board of Education. From this point of view, curricula are being discussed indirectly while the lessons are being discussed in the school. Curriculum is the heart of school processes (Şişman, 2007). Curriculum is the reason for the existence of educational organizations (Başaran, 1994). Dealing school from this point of view, it is necessary for all the human elements (administrators, teachers, students, parents constituting the school system to start to work and to have a communication in curriculum-oriented. This is because the school is the concrete organization of the educational system for production purposes by applying a curriculum to the students of certain ages (Açıkalın, 1998: 1).

In the context of the mentioned literature above, the subject of this research is the curriculum that is implemented at schools and the opinions of the parents in this respect. In this context, the purpose of the research is to evaluate the curriculum in terms of parental perceptions. For this purpose, parents were asked to answer the following questions by interviewing.

1. According to the opinions of the parents in study group, how should the curricula implemented in the schools be prepared?
2. According to the parents in the study group, what are the complaints of their students about the curricula?
3. According to the parents in the study group, what information do the school administrators and teachers make about the curricula?
4. According to the parent in the study group, where are the parents at the curriculum?
5. According to the parents in the study group, what are the differences in the curriculum dimension between their own studentship and their children's studentship?
6. What are recommendations of the parents in the study group related to the curriculum?

Method

In this study which is designed in line with the qualitative research approach, phenomenology design is used. The study group of the research consists of parents who were at least the university graduates - working from different professions. For this purpose, interviews were held with 20 students' parents who were university graduates but not teachers. The parents were selected through using the criterion sampling method appropriate for the qualitative research tradition. In the criterion sampling, "The creation of a set of predefined criteria or criteria can be left to the researcher" (Yıldırım ve Şimşek, 2011). The criteria the researcher specifies in the research are: 1. Selected student parents should be at least university graduates 2. The selected student parents should be good at communicating and cooperating with school / teachers 3. The selected student parents should be working at the same time 4. The selected student parents are from different professions as much as possible. In the study, data were collected through semi-structured interview form prepared by the researcher. "Content analysis" was conducted in this research designed in line with the qualitative research approach and the qualitative research analysis program MAXQDA-11 was used.

Conclusion, Discussion and Suggestions

When the opinions of the parents in the study group on the curricula are examined, the following topics are highlighted: The parents are aware that there is a curriculum implemented at schools. The parents want the curriculum to be lightened. The parents aren't fully informed about the implemented curricula. The parents do not have enough knowledge about the philosophy of the implemented curriculum. There is no exchange of views with the parents about the curricula at meetings or during communication processes. The curriculum that the parents miss, want is actually the curriculum that is already implemented. However, awareness has not been created. The parents cannot fully define their own role at the curriculum. So, they are afraid to intervene in the process. Considering these results of the research, the following suggestions can be developed: Teaching schedules can be taken into consideration at parents' meetings. The curriculum can be taken into agenda at parents' meetings. Seminars can be held on the role and responsibilities of the parents in the implementation of the curricula. A similar research can be conducted with the parents who have knowledge of the curricula.